

Copilul , combatant activ în războiul divorțului

Psiholog

HRIȚCU SVETLANA ZAGORKA

Dragi părinți,
cu mare probabilitate, pandemia nu a reușit să concilieze pe aceia dintre voi care deja aveți probleme în relația de cuplu. Tensiunea creată de covid(prin teama pentru viața personală, a celor dragi, prin problemele financiare generate, prin frustrarea de a nu avea la dispoziția personală liberă circulație,etc) a pus presiune mai mare asupra relațiilor de cuplu. Poate că, dacă până mai lunile trecute spectrul despărțirii de partener era un spectru doar, acum el devine mai conturat și vă vizitează mai des.

Înainte de a lua o hotărâre, te rog, drag părinte, să zăbovești și asupra materialului următor. Poate nu te-ai gândit și din punctul de vedere al informațiilor din materialul de față...

Oricât de fățiș sau de ascuns este conflictul dintre părinți, copilul, la orice vârstă, îl sesizează. Aceasta se întâmplă pentru că el are o capacitate care nouă, adulților ni se atenuază, ni se îmbâcsește, aceea de a decipta microexpresiile. De aceea, el suferă la primele semne ale conflictului din preajma sa, iar suferința lui poate îmbrăca diferite forme.

IDEAL, părinții ar trebui să găsească resurse pentru o conciliere sănătoasă, dar acest lucru nu e posibil de fiecare dată. Uneori, aleg să rămână împreună DE DRAGUL COPIILOR.

E adevărat că un copil are nevoie de ambii părinți. Cât timp?
Cam atât...

E la fel de adevărat că, alături de doi părinți care nu se mai suportă realmente, copilul nu e mai puțin nefericit. Și atunci, hotărârea cea mai înțeleaptă e separarea.

Cum este pus copilul/copiii față în față cu realitatea divoțului?

VARIANTA OPTIMISTĂ

- Părinții ajung, după o perioadă rezonabilă, la concluzia că nu pot conviețui împreună și nu intră în conflicte majore, implicând violență verbală sau fizică
- Divorțul este anunțat cu tact de ambii părinți
- Îi este explicat copilului noul lui statut, conform vârstei și puterii lui de înțelegere
- Copilul e asigurat, verbal dar și în fapt, că atenția, iubirea, sprijinul ambilor părinți nu i se vor retrage

După o perioadă de debusolare, de tristețe, copilul reușește să se ajusteze noii situații și să își continue dezvoltarea.

Cum este pus copilul/copiii față în față cu realitatea divoțului?

VARIANTA PROBABILĂ

- După o perioadă, variabilă ca durată, de confruntări **la scenă deschisă**, copilul primește vestea divoțului
- Fiecare părinte dorește și insistă să fie desemnat drept cel căruia i se încredințează copilul
- Războiul dintre foștii parteneri continuă, tacit sau fățiș

și...

de aici începe înrolarea copilului în **războiul divoțului...**

Ce se întâmplă cu copilul atunci când părinții hotărăsc să divorțeze?

- Trăiește experiența abandonului
- Manifestă reacții de negare, refulare
- Apare sentimentul de neputință
- În foarte multe cazuri e prezent sentimentul de vinovăție
- Are o tristețe marcată sau o aparentă indiferență
- E adesea sfâșiat de deziluzie, de conflictul de loialitate față de părintele perceput ca vulnerabil
- **Parentificarea** (devine părintele simbolic al părintelui pe care îl percepe mai vulnerabil sau mai nedreptățit)

Ce se poate face pentru susținerea copilului aflat într-o astfel de situație?

- Recuplarea copilului pe ideăta, preocupările specifice vârstei lui(pentru prevenirea parentificării, a maturizării emoționale forțate)-*tu trebuie să îți vezi mai departe de preocupările tale de copil/adolescent, noi, adulții vom rezolva ;*
- Dezamorsarea vinovăției pe care o poate resimți atribuindu-și divorțul
- Tratarea rănii emoționale a abandonului
- Sprijinirea relației corecte cu ambii părinți

Cum se poate face acest lucru?

Apelând la un specialist! Acesta este o persoană abilitată să conducă negocierile dintre adulți, în așa fel încât să minimalizeze suferința copilului.

Ce poți face ca părinte, în conjunctura actuală?

Puteți apela la prieteni sau familia extinsă pentru a primi sfaturi și a constata pe cine vă puteți baza ca susținător, dar...nu uitați că aceștia au propriile familii, propriile probleme și cel mai important, sunt subiectivi, părtinitori, nu vă pot da sfaturi sută la sută pertinente.

De aceea, înțelept e să apelați în primul rând la specialiștii pe care îi aveți la îndemână, respectiv consilierii școlari ai copilului sau, psihologii/terapeuții abilitați pe problematici de cuplu și familie sau, de ce nu, îndrumătorul dumneavoastră spiritual, indiferent care este acela.

Perioada aceasta grea poate aduce inclusiv impas financiar pentru dumneavoastră, așa că, vă îndrum să căutați sprijin inclusiv la structurile care vă pot oferi servicii de consiliere gratis, ținând de DGSPC sau de asociații /fundații care se ocupă cu această problemă. Totul este să fiți hotărâți să acționați!

Ce e de făcut dacă, deja despărțiți, se arată soarele și pe strada dumneavoastră, alături de o altă persoană?

- E de dorit să nu fie informați copiii despre **pansamentele emoționale** ale adulților
- Introducerea noului partener să fie făcută cu maximum de tact
- Partenerul să fie avertizat că, într-un fel sau altul, conștient sau inconștient, copilul va milita pentru refacerea relației părinților lui, sabotând relația care se infiripă.
- Nu pierdeți nici o clipă din vizer construirea unei relații sănătoase cu proaspătul partener.

Copilul poate beneficia de avantajele formării noilor cupluri doar în condițiile în care războiul divorțului are armistițiul semnat. În caz contrar, copilul este pus în situația traumatizantă de a se înrola a doua oară pentru a combate activ într-un război al cărui rost cel mai adesea nu îl înțelege.

Atunci istoria se repetă, cu un război devastator...

Dacă ați reușit să ajungeți pînă la acest punct al materialului, sigur el a fost pe o tematică ce vă preocupă!

Nu ezitați să cereți sfatul unui specialist înainte de a lua o hotărâre definitivă și, nu uitați:

ODATĂ ȘI ODATĂ VA RĂSĂRI SOARELE!

